

Îmbrățișarea iernii

Andreionthepoetry

Îmbrățișarea iernii pe mine mă-ncălzește
Cu recea ei zăpadă, cu fulgii de romanță,
Cu Moș Crăciun ce-n taină la mulți copii sosește,
Cu multa bucurie ce-o au când e vacanță...

E-o suavă-mbrățișare ce îmi aduce-aminte
De-a mea copilărie, când griji deloc n-aveam,
Tot ce-aveam eu a face era să fiu cuminte
Și-atunci cadouri multe, că voi primi, știam...

Mă mir puțin acum, când fiul meu îmi spune
C-așteaptă ca nămeții să cadă pic cu pic,
Căci zurgălăii mei parcă nu vor să sune
Cu-aceeași voioșie ce-aveau când eram mic.

Acum știu mult mai bine să fac om de zăpadă,
Dar cel ce-l făcea Tata era ca din povești!
Pe-al meu, copiii-așteaptă în freamăt să îl vadă,
Ca pe un alb miracol făcut din stropi celești.

Și-i caldă-mbrățișarea din florile de gheață,
Fermecător pictate-n tabloul de pe geam,
Căci am o amintire precum un fir de ață
Cu tine la fereastră - prin ele te ghiceam...

E-atât de blândă iarna și-i caldă-mbrățișarea,
Dar vine-un ger năpraznic din chiar lăuntrul meu
Când știu că pentru alții imensă-i disperarea,
Căci iarna le aduce doar traiul cel mai greu...

Iar tu, copile dragă, ce n-ai părinți sau rude,
Ce-aștepți în sărăcie să vină Moș Crăciun,
De parcă-n goana-i oarbă strigarea ta n-aude,
Îmbrățișarea iernii ți-e, oare, lucru bun?

Îmbrățișarea iernii pe tine te-ncălzește
Cu recea ei zăpadă, cu fulgii de romanță,
Cu Moș Crăciun ce-n taină la mulți copii sosește,
Cu multa bucurie ce-o au când e vacanță...?